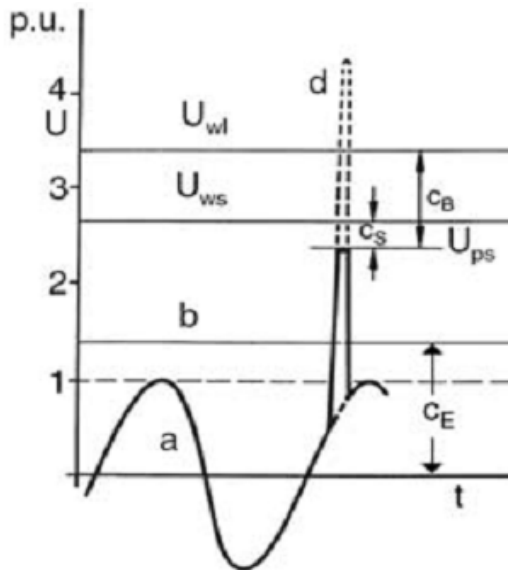

بخش هفتم: برقگیرها

مدرس: دکتر علی کریمی

- ❖ اضافه ولتاژهای گذرای بوجود آمده در شبکه قدرت شامل کلیدزنی و صاعقه می باشد و معمولا دارای دامنه به مراتب بزرگتر از ولتاژ نامی شبکه است. این اضافه ولتاژ توسط خط انتقال وارد تجهیزات پست می شود. لذا باید تا حد ممکن آن را توسط برقگیر محدود نمود.
- ❖ برقگیر یک مقاومت غیرخطی وابسته به ولتاژ است که در شرایط نرمال مقاومت الکتریکی خیلی زیادی دارد و با افزایش ولتاژ، مقاومت آن کاهش یافته و جریان زیادی از آن می گذرد و به این ترتیب کمک موثری به محدود کردن دامنه اضافه ولتاژ می نماید.
- ❖ با اعمال ولتاژ ضربه به برقگیر مقاومت آن کاهش می یابد (صفر نمی شود) و ولتاژی دو سر آن ایجاد می گردد. به ولتاژ دو سر برقگیر در صورت عبور جریان تخلیه نامی از آن، ولتاژ باقیمانده (Residual Voltage) گویند که همواره بزرگتر از ولتاژ حداکثر و کمتر از ولتاژ تحمل عایقی (BIL) است.

a maximum power frequency conductor-ground voltage in the normally operating network (1 p.u. = peak value)

b peak value of the maximum temporary power frequency conductor-ground voltage at earth fault in an adjacent phase

C_E earth fault factor (= 1.4)

d switching impulse overvoltage (limited by arrester to U_{ps})

U_{ps} switching impulse protection level of the arrester

U_{wL} rated lightning impulse voltage for equipment-standardized values

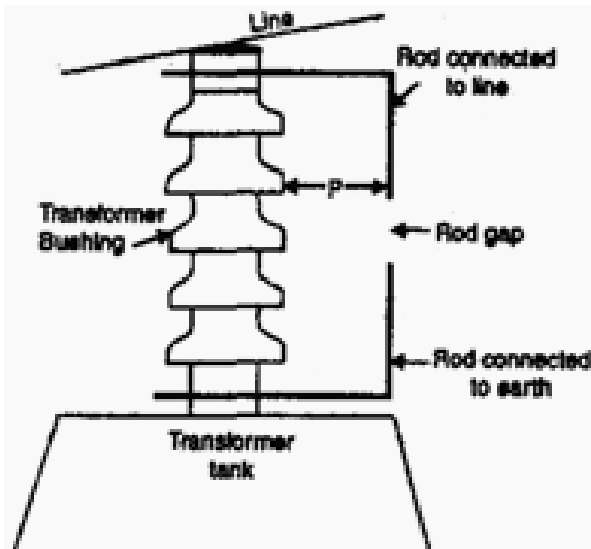
U_{ws} rated switching impulse voltage for equipment-standardized values

❖ شاخک های هوایی:

- ✓ قبل از اختراع برقگیرهای امروزی، از شاخک های هوایی در ابتدای خطوط ورودی به پست استفاده می شد. به این نوع برقگیرهای ساده، جرقه گیر یا برقگیر با فاصله هوایی نیز گفته می شود.
- ✓ این نوع برقگیر به صورت دو الکتروود یا دو شاخک هستند که متناسب با ولتاژ، در فاصله معین بین هادی و زمین قرار میگیرد و در صورت بروز اضافه ولتاژ، بین آنها قوس الکتریکی برقرار می شود. این قوس باعث اتصال کوتاه گردیده و از اضافه ولتاژ جلوگیری می کند، البته باعث اختلال در امر برق رسانی نیز می گردد (قطعی کلیدها).
- ✓ امروزه از این نوع برقگیرها فقط در موارد خاصی استفاده می شود که عبارتند از:

(1) برسر پوشینگ های ترانس ها (جهت حفاظت سیم پیچ های ترانس)؛

(2) در خطوط انتقال فشار قوی که به شکل حلقه ای هستند که هم نقش برقگیر را بازی می کنند و هم نقش حلقه کرنا؛

❖ برقگیر سیلیکون کاربید (Silicon Carbide Surge Arrester):

✓ تا چندی قبل، روش متداول حفاظت در مقابل صاعقه استفاده از برقگیرهای سیلیکون کاربید (SiC) بود. این برقگیرها از ترکیب سری فواصل هوایی با مقاومت ساخته می شوند و برخلاف جرعه گیرها، پس از عمل کردن آنها، شبکه قدرت قابلیت بازگشت به حالت اولیه را خواهد داشت (مقاومت مذکور جریان تخلیه را کاهش داده و عملاً جریان و ولتاژ به طور تقریبی هم فاز شده و پس از به صفر رسیدن ولتاژ، جریان مجدداً برقرار نمی شود).

✓ مقاومت های این نوع از برقگیرها از نوع غیر خطی هستند (مقاومت آن در جریان کم، زیاد و در جریان زیاد، کم است). این مقاومت ها در ولتاژ های ضربه ای باید به صورتی باشند که در اثر تخلیه جریانهای ضربه ای زیاد، افت ولتاژ دو سر آنها (ولتاژ پسماند) از سطح حفاظتی تجهیزات کمتر شود (نیمه هادی سیلیکون کاربید یا SiC). از طرفی، باید سطح جریان اتصال کوتاه را کاهش دهد تا کلیدها عمل نکند.

✓ اضافه ولتاژ کلید زنی با انرژی بالا که جریان تخلیه زیادی را برای مدت طولانی عمل می کند، ممکن است باعث سوختن الکترودهای برقگیر شود و لذا این مسئله باعث محدودیت در کاربرد این نوع برقگیرها می شود.

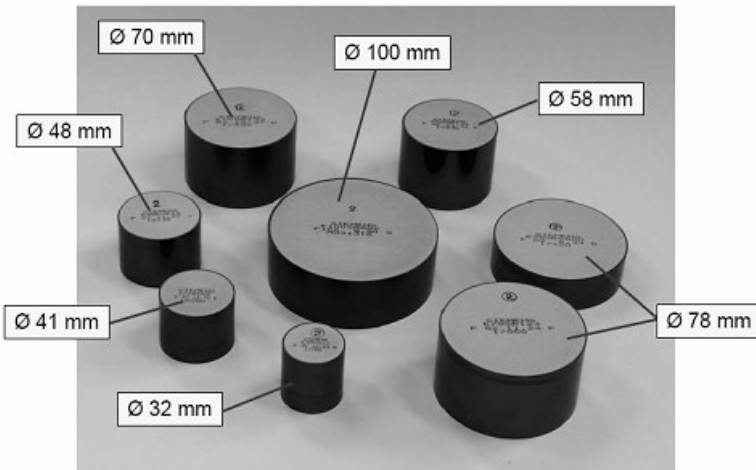
✓ در برقگیرهای SiC نوع جدید، برای کاهش تلفات برقگیر (افزایش طول عمر و قدرت تحمل انرژی) و برای خاموش کردن جرعه در فاصله هوایی پس از حذف موج و در نتیجه قطع جریان، از روشهای مغناطیسی استفاده می شود

❖ برقگیر اکسید فلزی روی (Zinc Oxide Surge Arrester):

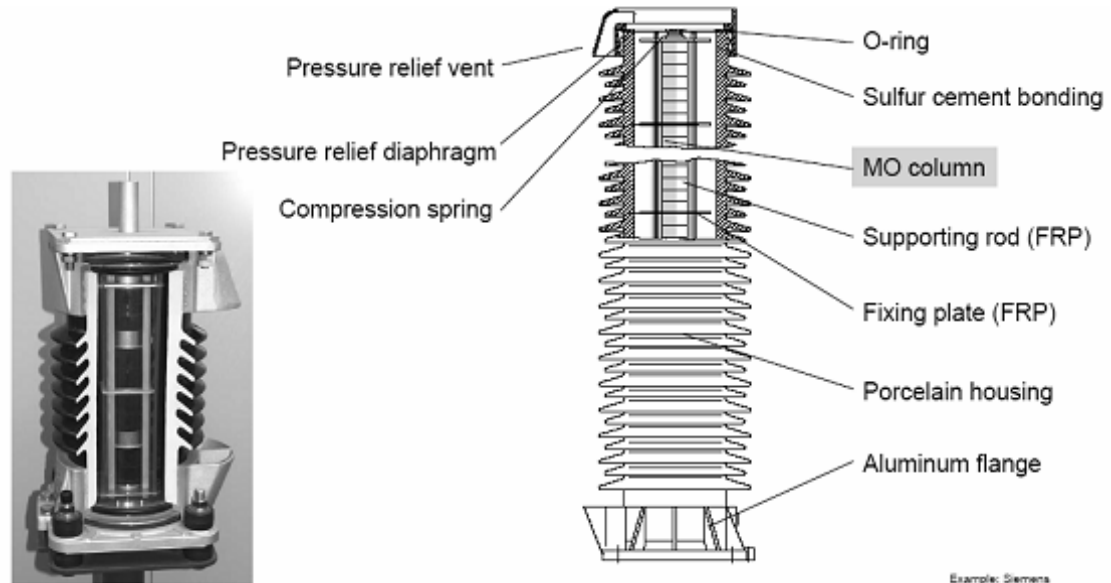
نوع جدید برقگیرها دارای بلوکهایی با مقاومت الکتریکی غیر خطی و از جنس اکسید فلزات (Metal Oxide یا MO) می باشند از آنجا که ۹۵٪ از مواد تشکیل دهنده بلوک های را اکسید روی (ZnO) تشکیل می دهد، به آنها برقگیرهای ZnO نیز گفته می شود. این برقگیرها مشخصاتشان به یک برقگیر ایده آل نزدیک است.

اجزای برقگیر ZnO شامل اکسید روی و مقادیر کمی از اکسید دیگر فلزات از قبیل بیسموت، کبالت، آنتیموان و اکسید منگنز می باشد. ذرات بسیار ریز اکسید روی و اکسید فلزات دیگر پس از فشرده شدن به صورت دیسک و در اندازه های معین شکل می گیرند. سپس این دیسک ها در درجه حرارت بالا پخته شده و به صورت سرامیک درمی آیند. این دیسک ها به صورت سری در محفظه استوانه ای شکل گرفته و برقگیر را تشکیل می دهند.

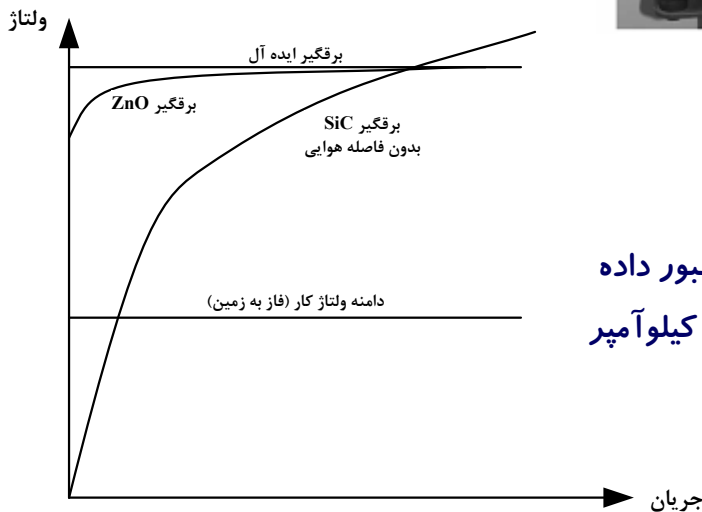
MO Resistors

Design of a Porcelain Housed High-Voltage Arrester

Example: Siemens

✓ مقایسه مشخص ولتاژ-جریان:

(برقگیر در ولتاژ نامی جریانی در حد چند ده میکروآمپر یا چند میلی آمپر از خود عبور داده اما در ولتاژ عملکرد برقگیر (معمول ۲ تا ۳ برابر ولتاژ نامی)، جریانی در حد چندین کیلوآمپر عبور می‌دهد)

برقگیر SiC حتما به فاصله هوایی نیاز دارند (چرا؟)

❖ مزایای برقگیر ZnO:

- ✓ دارای تاخیر زمانی خیلی کم (زیرا، مانند SiC ها فاصله هوایی ندارد)
- ✓ برگشت طبیعی به وضعیت اولیه یا مدار باز
- ✓ حجم و وزن کم؛
- ✓ دارای سطح حفاظتی نسبتا مناسب
- ✓ دارای جریان های نشتی پائین در شرایط کار نامی سیستم (حداقل تلف توان در شرایط کار عادی)

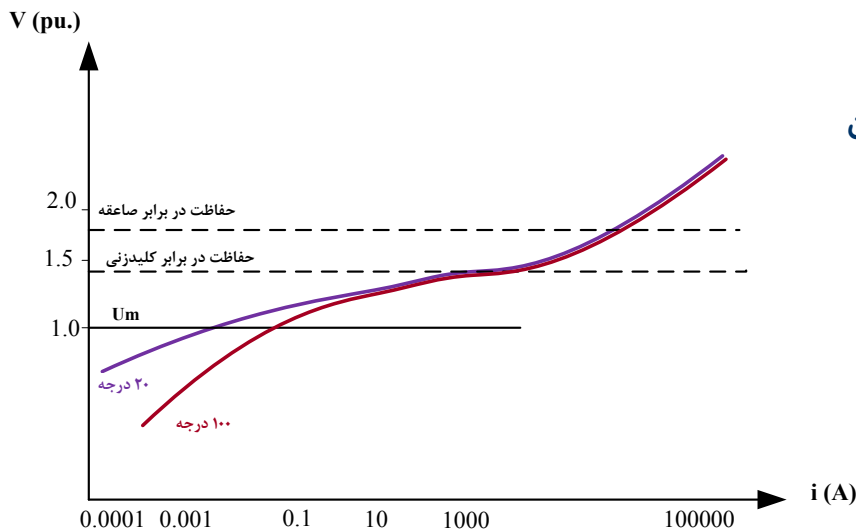
❖ مشکلات برقگیر ZnO:

- ✓ با تکرار عملکرد برقگیر، لایه عایق بین دانه های اکسید روی می سوزد که باعث افزایش جریان در ولتاژ عادی سیستم می شود (لذا، همواره باید با یک میلی آمپر متر که با برقگیر به صورت سری قرار می گیرد، جریان عادی آن را اندازه بگیریم).

- ✓ تغییر مقاومت برقگیر در اثر تغییر درجه حرارت

(این تغییر در مقاومت در جریان های کم بیشتر مشهود است)

نکته: با کاهش مقاومت در اثر افزایش دمای محیط، احتمال گرم شدن بیشتر و کاهش مجدد مقاومت وجود دارد.

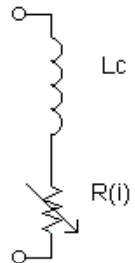
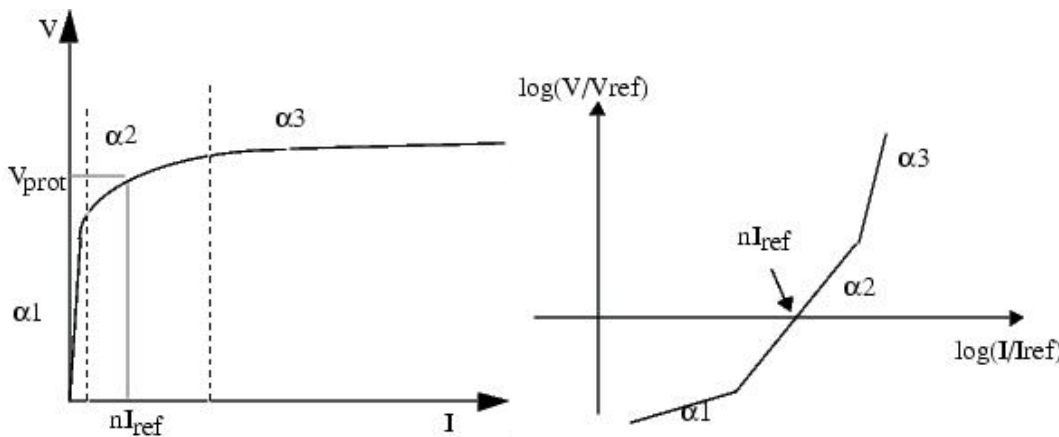
مدل الکتریکی برقی ZnO

❖ از مدل های ساده و اولیه ZnO، مدل مقاومت غیرخطی است. این مدل که در نرم افزار MATLAB در قسمت Simulink/SimPowerSystems بکار گرفته شده، در واقع، مقاومتی غیرخطی است که مشخصه آن از چند قسمت که هر یک با تابعی نمایی بصورت زیر تخمین زده مدل می گردد:

$$\frac{V}{V_{ref}} = K_i \left(\frac{I}{I_{ref}} \right)^{\frac{1}{\alpha_i}}$$

✓ V و I ولتاژ و جریان برقیگیر، V_{ref} ولتاژ حفاظت برقیگیر، I_{ref} نیز جریان عبوری در ولتاژ V_{ref} می باشد. مقادیر K_i و α_i نیز از روی مشخصه برقیگیر تعیین می گردد.

✓ نحوه تعیین مدل مقاومتی:

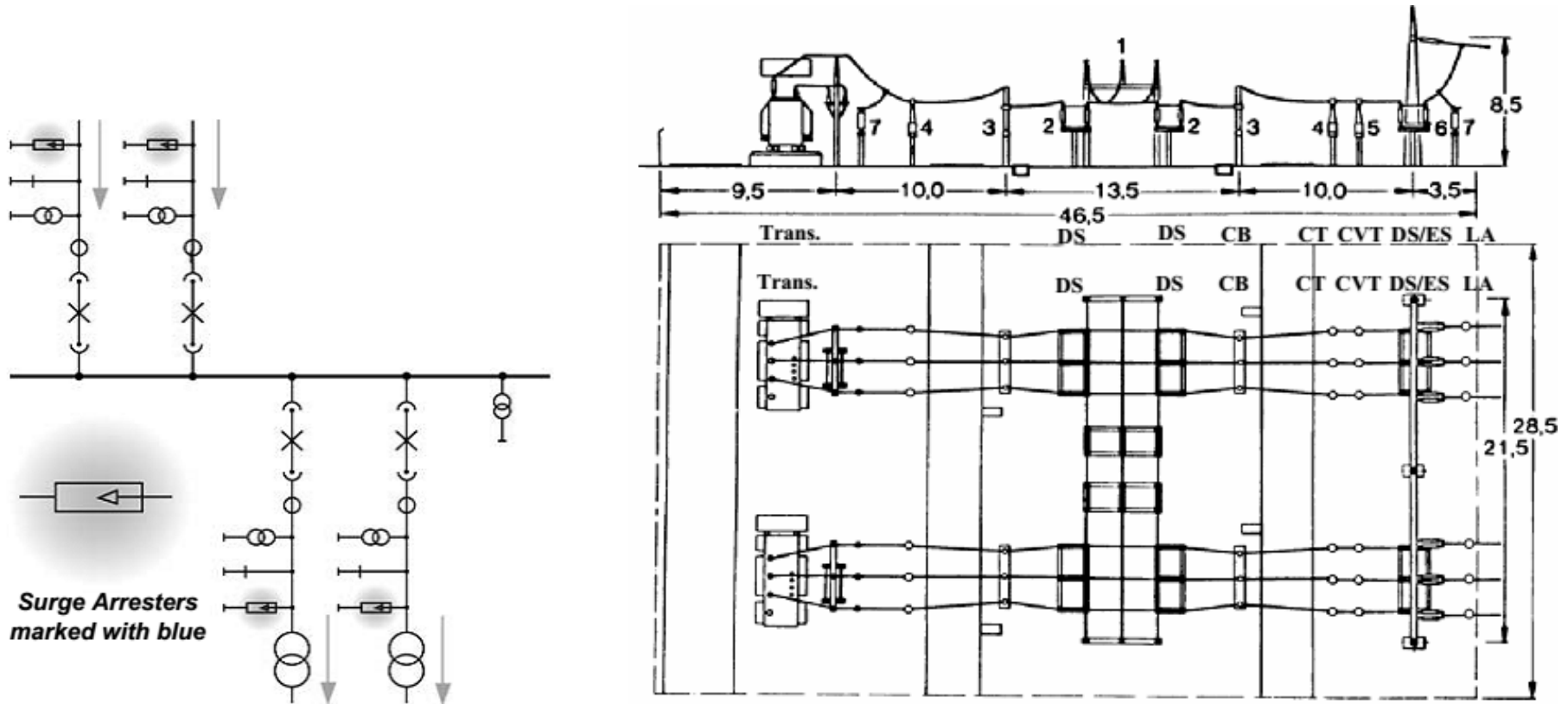
✓ مدل فوق، اثرات دینامیکی برقیگیر را لحاظ نمی کند.

✓ مدل های دیگری نیز مانند مدل مقاومت غیرخطی سری شده با اندوکتانس نیز وجود دارند که اثرات دینامیکی را لحاظ می کنند.

مدل اندوکتانسی Tominaga:

❖ محل نصب برقگیر:

✓ برقگیرهای داخل پست (در ابتدای خطوط، در دو طرف ترانسفورماتور و محافظت راکتور)

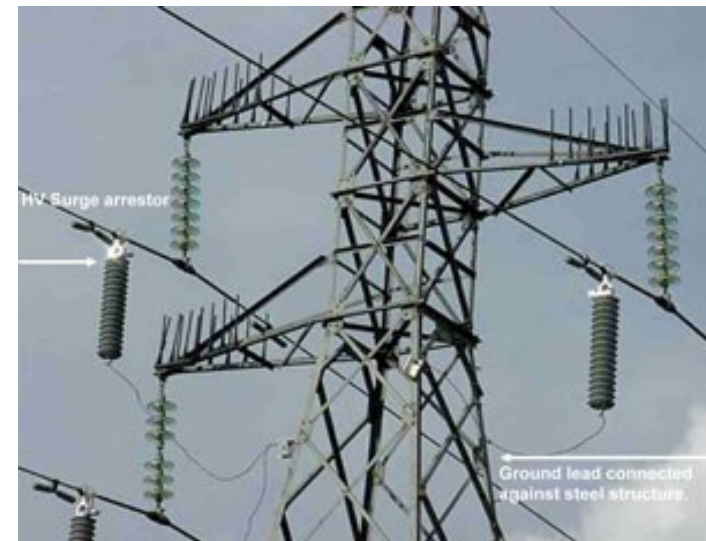

برقگیر در دیاگرام تک خطی

لی اوت نمونه پست 63/20kV

❖ محل نصب برقگیر:

✓ برقگیرهای خطوط برای کنترل ولتاژ سوئیچینگ و صاعقه (در موارد خاص ممکن است برقگیر در برخی از برج های خطوط انتقال و یا همه آن نصب گردد)

❖ فاصله مجاز برقگیرها:

- ✓ در صورت اضافه ولتاژ، در محل برقگیر ولتاژ تا سطح حفاظت آن کاهش می یابد؛ ولی هرچه از برقگیر دورتر شویم، دامنه ولتاژ بزرگتر می شود.
- ✓ هرچه شیب موج ورودی بیشتر و فاصله تجهیزات از برقگیر بیشتر باشد، ولتاژ ظاهر شده در ترمینال تجهیزات بزرگتر خواهد بود.

❖ نحوه اتصال برقگیر به زمین:

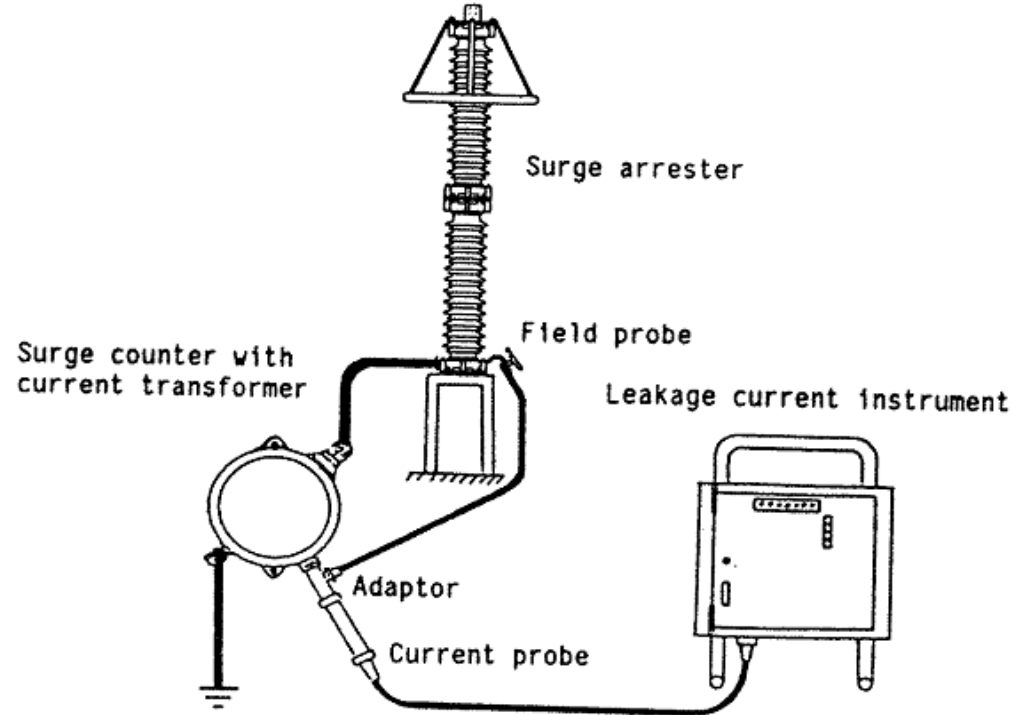
- ✓ در کوتاه ترین مسیر ممکن باید از طریق سیم اتصال به زمین متصل گردد.
- ✓ سطح مقطع سیم اتصال براساس جریان های عبوری از برقگیر در شرایط اتصالی تعیین می گردد.

❖ کنترل برقگیر:

- ✓ به منظور شمارش تعداد عملکرد برقگیر (در سال یا بازه دلخواه) از کنترل برقگیر استفاده می شود.
- ✓ این کنترل به صورت الکترومکانیکی است و باید تحمل حداکثر جریان تخلیه برقگیر را داشته باشد.
- ✓ محل نصب آن در مسیر سیم اتصال به زمین است و نباید تغییر چندانی در امپدانس سیم ایجاد کند (در زمان تعمیر، از یک سیم ارتباطی استفاده می شود تا برقگیر از مدار خارج نشود).

❖ کنتور برقگیر:

❖ حلقه هماهنگ کننده برقگیر

✓ به منظور یکنواخت کردن میدان الکتریکی و جلوگیری از اثر کرونا

برای انتخاب برقیها باید مشخصات الکتریکی آنها مورد توجه قرار گیرد:

❖ حداکثر ولتاژ کار دائم یا MCOV (Maximum Continuous Operating Voltage) یا U_c

✓ برقیها بین فاز و زمین نصب می شود و بنابراین، MCOV براساس حداکثر ولتاژ کار تجهیزات (U_m) بدست می آید (برحسب rms). حداقل ضریب اطمینان نیز 1.05 لحاظ می شود.

$$MCOV > 1.05 \times \frac{U_m}{\sqrt{3}}$$

$$\text{for example: } MCOV_{230kV} > 1.05 \times \frac{245kV}{\sqrt{3}} = 148.5kV$$

❖ ولتاژ نامی برقی (Ur)

✓ قابلیت اضافه ولتاژ موقت که به چند عامل بستگی دارد:

○ اضافه ولتاژ موقتی یا TOV (Temporary Overvoltage) که معمولاً در شرایط اتصال کوتاه فاز به زمین، شرایط قطع یک بار در شبکه انتقال و یا هر دو پدید می آید. در هنگام انتخاب برقی، عموماً، اضافه ولتاژهای موقت ناشی از اتصال کوتاه فاز به زمین در نظر گرفته می شود.

$$U_{TOV} = C_E \times \frac{U_m}{\sqrt{3}}$$

در شرایط اتصال کوتاه تک فاز به زمین، ولتاژ دو فاز سالم دیگر:

C_E ضریب اتصال زمین است.

$$U_{TOV} = C_L \times \frac{U_m}{\sqrt{3}}$$

در شرایط قطع بار یک خط انتقال، اضافه ولتاژ موقت:

C_L ضریب اضافه ولتاژ در اثر قطع بار است که به زمان عملکرد رله ها بستگی دارد.

$$U_{TOV} = C_L \times C_E \times \frac{U_m}{\sqrt{3}}$$

در شرایط وقوع اتصال کوتاه و قطع بار به صورت همزمان، اضافه ولتاژ موقت:

❖ ولتاژ نامی برقیگیر (Ur)

برقیگیرها ولتاژ U_c را در حالت دائم، 1.1 تا 1.2 برابر U_c را برای مدت ۳ ساعت، $1.3U_c$ را به مدت ۱۰ ثانیه و ولتاژ $1.5U_c$ را به مدت 0.1 ثانیه تحمل می کنند.

○ ضریب قطع بار یا Load Disconnect Factor (C_L): این ضریب به عواملی همچون میزان بار برداشته شده از خطوط، اینرسی توربین-ژنراتور، پاسخ سیستم های کنترلی نیروگاهی، مشخصات خطوط و ترانسفورماتورهای شبکه و نوع رله های حفاظتی بستگی دارد.

○ این ضریب برای پست های ترانسفورماتوری بزرگ 1.05، پست های ترانسفورماتوری کوچک 1.2، ترانسفورماتورهای نیروگاهها 1.4 و ترانسفورماتورهای نیروگاه آبی 1.5 لحاظ می شود.

○ ضریب اتصال زمین یا Earth Fault Factor (C_E): این ضریب از نسبت ولتاژ ظاهر شده در فازهای سالم به ولتاژ نامی در اثر وقوع اتصال کوتاه تک فاز به زمین بدست می آید. مقدار این ضریب، متناسب با مقاومت و راکتانس مولفه های توالی مثبت، منفی و صفر سیستم است.

○ این ضریب معمولا بین 1.2 تا 1.7 است. اگر شبکه ای به طور موثر زمین شده باشد این ضریب حدود 1.4 و در شبکه ای که به صورت غیرمستقیم زمین شده باشد و یا زمین نشده باشد برابر 1.7 انتخاب می گردد.

✓ نحوه تعیین ولتاژ نامی برقیگیر: ولتاژ نامی برقیگیر بزرگتر یا مساوی با اضافه ولتاژ موقتی شبکه، قابل تحمل در ۱۰ ثانیه تعیین می شود.

$$U_r \geq U_{TOV(10sec)}$$

$U_{TOV(10sec)}$ اضافه ولتاژ موقتی شبکه که قابل تحمل در ۱۰ ثانیه است، می باشد.

❖ ولتاژ نامی برقیگیر (Ur)

✓ نحوه تعیین ولتاژ نامی برقیگیر:

نحوه بدست آوردن $U_{TOV(10\text{sec})}$ از اضافه ولتاژ موقتی شبکه در t ثانیه (غیر از ۱۰ ثانیه):

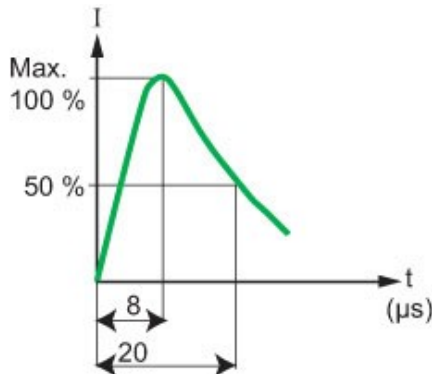
$$U_{TOV(10\text{sec})} = U_{TOV(t\text{ sec})} \times \left(\frac{t}{10}\right)^{0.02}$$

به طور مثال، در شبکه 20kV، اضافه ولتاژ موقتی 45kV به مدت 0.5 ثانیه قابل تحمل است. بنابراین برای مدت ۱۰ ثانیه، داریم:

$$U_{TOV(0.5\text{ sec})} = \frac{45}{\sqrt{3}} = 25.98 \Rightarrow U_{TOV(10\text{ sec})} = 25.98 \times \left(\frac{0.5}{10}\right)^{0.02} \approx 24.5\text{kV}$$

نکته: ولتاژ 24.5kV در مدت ۱۰ ثانیه همان تلفاتی را در برقیگیر ایجاد می کند که ولتاژ 25.98kV در مدت ۰/۵ ثانیه ایجاد میکند.

بنابراین، ولتاژ نامی برقیگیر در شبکه ای که اضافه ولتاژ 25.98kV در مدت ۰/۵ محتمل باشد، باید بزرگتر یا مساوی 24.5kV باشد.

❖ جریان تخلیه نامی برقیگیر (I_N)

✓ مقدار پیک جریان ضربه ای صاعقه با مشخصات $8/20\mu\text{s}$ (۸ میکروثانیه زمان رسیدن به پیک

و ۲۰ میکروثانیه زمان نزول به نصف مقدار پیک است)

❖ جریان تخلیه نامی برقگیر (I_N)

✓ به طور معمول، برقگیرهای استاندارد در شبکه های قدرت در چهار رنج ۵، ۱۰، ۱۵ و ۲۰ کیلوآمپر ساخته می شوند.

✓ در شبکه های توزیع و فوق توزیع عموماً از برقگیر 5kA استفاده می شود (البته، اگر سطح ایزوکرونیک منطقه ای بالا باشد از برقگیر 10kA استفاده می شود)؛

✓ در شبکه های 132، 230 و 400kV از برقگیرهای 10، 15 و 20kA استفاده می شود.

❖ حداکثر جریان ضربه ای قابل تحمل ($4/10\mu s$)

✓ برابر حداکثر جریان موج ضربه با زمان صعود ۴ میکروثانیه و زمان نیم موج ۱۰ میکروثانیه است. در واقع، برقگیر باید بتواند در شرایطی که قرص های داخلی آن تا ۶۰ درجه سانتیگراد گرم شده اند، این جریان را تحمل کند و سپس به مدت ۱۰ ثانیه ولتاژ نامی (U_r) و پس از آن به مدت نیم ساعت، ولتاژ کار دائم (U_c) را تحمل کند و تخریب نشود:

✓ براساس استاندارد IEC، این جریان برای برقگیرهای 5kA برابر 65kA و برای برقگیرهای 10kA برابر 100kA توصیه می شود.

❖ حداکثر جریان قابل تحمل با زمان زیاد

✓ در شرایطی که خطوط انتقال شارژ شده اند، در هنگام سوئیچینگ، ممکن است جریانی از برقگیری که در انتهای خط باز قرار دارد، عبور کند. دامنه جریان متناسب با ولتاژ شارژ خط و زمان عبور جریان متناسب با طول خط است.

✓ براساس استاندارد IEC، این جریان برای برقگیرهای 5kA برابر 75A با زمان تحمل 1ms و برای برقگیرهای 10kA برابر 125A با زمان تحمل 2ms توصیه می شود.

❖ قابلیت تحمل جذب انرژی (W)

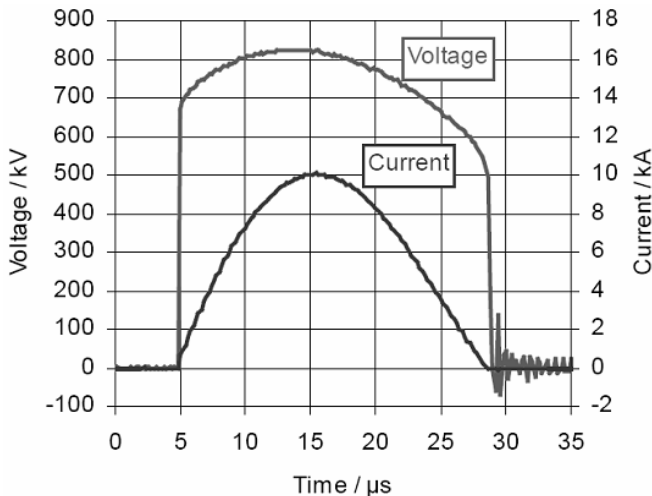
✓ به طور معمول، قابلیت تحمل جذب انرژی مربوط به شرایط وصل کلید در انتهای خطوط باز بلند است. در واقع، برقیهای انتهایی خط باز باید قابلیت جذب شارژینگ خط را داشته باشد.

✓ در صورتی که I جریان تخلیه عبوری از برقیگیر و U ولتاژ دو سر برقیگیر در زمان عبور جریان باشد، مقدار انرژی تلف شده در برقیگیر:

$$W = \int U.I.dt = UI t, \quad U = U_{res}, \quad I = \frac{U_1 - U_{res}}{Z_C}, \quad t = 2T, \quad \begin{cases} T_{(\mu s)} = \frac{l_{(km)}}{0.3} & \text{for overhead line} \\ T_{(\mu s)} = \frac{l_{(km)}}{0.15} & \text{for cable} \end{cases}$$

✓ با توجه به اینکه زمان موج سوئیچینگ طولانی و شبه مربعی است، رابطه انتگرالی ساده شده است.

Residual Voltage of an MO Arrester

✓ U_{res} ولتاژ باقیمانده یا ولتاژ تخلیه در حالت عبور جریان برقیگیر است

که البته برای جریان های مختلف متفاوت است (بر حسب پیک)؛

✓ برای محاسبه I از U_1 (پیک ولتاژ خط در شرایط سوئیچینگ بر حسب kV

و در شرایط عدم برقیگیر)، U_{res} (بر حسب kV) و Z_C (امپدانس موجی خط)

استفاده شده است؛

✓ زمان عبور موج سوئیچینگ (t) دو برابر زمان انتشار موج لحاظ می شود.

در خطوط هوایی سرعت انتشار موج تقریباً برابر سرعت نور است (3×10^8 m/s)

و سرعت انتشار موج در کابل ها تقریباً نصف آن است (1.5×10^8 m/s).

❖ قابلیت تحمل جذب انرژی (W)

✓ Typical Surge impedance of OHL and Switching Overvoltage:

System Voltage U_m (kV)	Surge Impedance (ohm)	Prospective overvoltage without arrester U_1 (pu.)
Under 145	450	3.0
145 to 345	400	3.0
362 to 525	350	2.6
765	300	2.2

$$1 pu. = \frac{\sqrt{2} \cdot U_m}{\sqrt{3}}$$

✓ نکته: U_1 در جدول فوق بر حسب مقدار پیک U_m پریونیت شده است:

✓ ظرفیت جذب انرژی: برابر است با انرژی تلف شده در برقگیر بر حسب kJ تقسیم بر ولتاژ نامی برقگیر بر حسب kV:

$$W' = \frac{W}{U_r} \quad kJ / kV_{rating}$$

مثال: در یک خط 230kV با طول 150km یک برقگیر با ولتاژ نامی 200kV نصب شده است. در شرایطی که در هنگام کلیدزنی خط تا ولتاژ ۳ پریونیت شارژ گردد، تلفات انرژی پس از هربار کلیدزنی را محاسبه کنید (ولتاژ باقیمانده را در هنگام عبور جریان از برقگیر، 1.4 برابر ولتاژ نامی برقگیر لحاظ کنید).

حل:

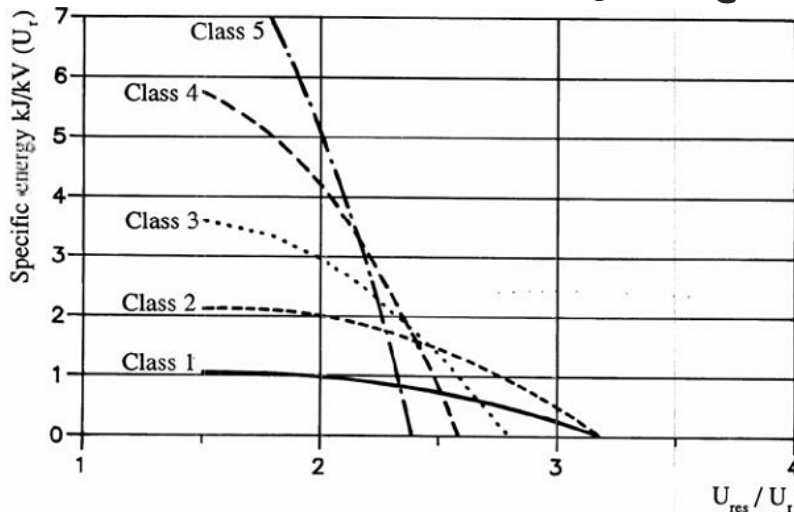
$$U_{res} = 1.4 \times 200 = 280 \text{ kV}, \quad U_m = 245 \text{ kV}, \quad I = \frac{U_1 - U_{res}}{Z_c} = \frac{3 \times \frac{\sqrt{2} \times 245}{\sqrt{3}} - 280}{400} = 0.8 \text{ kA}$$

$$t = 2T = 2 \times \frac{l}{0.3} = 2 \times \frac{150}{0.3} = 1000 \mu\text{s}$$

$$\Rightarrow W = U \cdot I \cdot t = 280 \text{ kV} \times 0.8 \text{ kA} \times 1000 \mu\text{s} = 224 \text{ kJ} \quad \Rightarrow W' = \frac{224}{200} = 1.12 \text{ kJ / kV}_{rating}$$

❖ کلاس تخلیه خط در برقگیر

✓ توانایی تحمل تنش های ناشی از انرژی جذب شده یا تخلیه شده در برقگیر است. برای تعیین کلاس تخلیه از موج های سوئیچینگ استفاده می شود که شرایط سخت تری را به برقگیر تحمیل می کنند (زمان موج ها طولانی است).

✓ براساس استاندارد IEC، برقگیرها به ۵ کلاس تقسیم بندی می شوند. با داشتن ظرفیت جذب انرژی (W') و نسبت U_{res}/U_r و براساس شکل روبرو می توان تشخیص داد که چه کلاس تخلیه ای نیاز است.

✓ نکته: با تعیین نقطه موردنظر در شکل روبرو، اولین کلاس تخلیه بالاتر انتخاب می شود.

✓ مقادیر U_{res} براساس استاندارد IEC بر حسب ولتاژ نامی برقیگیر (U_r) برای برقیگیرهای با کلاس ۲:

Rated Voltage U_r (kV)	Residual voltage of the arrester for lighting (kV)	Residual voltage of the arrester for switching (kV)
306	796	673
324	842	712.8
342	889	752.4
360	936	792
378	983	831.6

✓ مقادیر جدول فوق، به ازای هر کلاس بالاتر، ۷ درصد از سطح ولتاژ حفاظتی برقیگیر در مقابل موج صاعقه و ۴ درصد از سطح حفاظتی برقیگیر در مقابل موج سوئیچینگ کاهش می یابد.

✓ نکته ۱: برای برقیگیرهای 5kA و پایین تر کلاس تخلیه تعیین نمی شود؛ ولی برای برقیگیرهای 10، 15 و 20kA براساس قابلیت جذب انرژی دسته بندی می شوند.

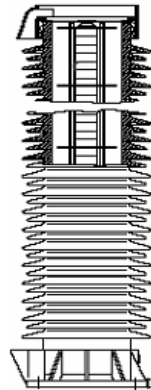
✓ نکته ۲: برقیگیرهای سیستم های توزیع حداکثر دارای کلاس ۱ هستند و کلاس های بالاتر مخصوص برقیگیرهای سطوح ولتاژ بالاتر است.

❖ کلاس دریچه اطمینان برقیگیر (Pressure Relief Class)

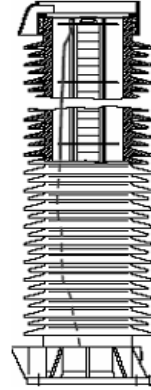
✓ به منظور جلوگیری از انفجار ناگهانی برقیگیرها در شرایط خطای داخلی آنها، برقیگیرها به سیستم دریچه اطمینان (سوپاپ) مجهز می شوند. ظرفیت این دریچه اطمینان براساس جریان اتصال کوتاه محل برقیگیر تعیین می شود.

✓ براساس استاندارد IEC جریان اتصال کوتاه باید حداقل به مدت 0.2 ثانیه استمرار داشته باشد.

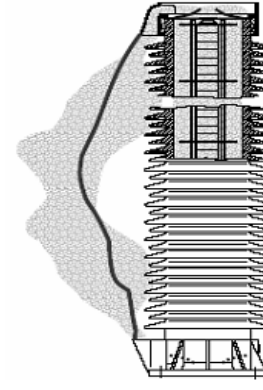
Pressure Relief of an Arrester

1) Puncture and flashover of individual MO resistor(s)

2) Internal arc along the full length of the unit

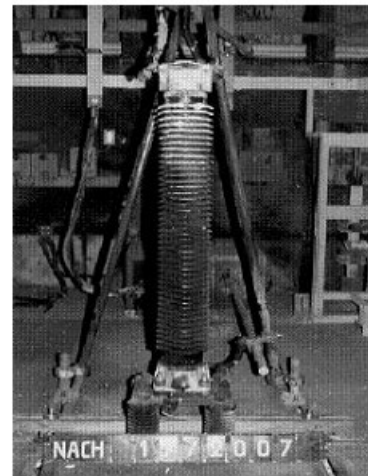
3) Opening of pressure relief devices and venting of the unit

Fail in Pressure Relief Test at 63 kA/0.2sec on porcelain housed arrester

Fail in Pressure Relief Test at 20 kA/0.2sec on polymer housed distribution arrester

Successful Pressure Relief Test at 63 kA/0.2sec on porcelain housed arrester

Successful Pressure Relief Test at 20 kA/0.2sec on polymer housed distribution arrester

❖ فاصله مجاز برقگیر

✓ در صورتی که فاصله برقگیر از تجهیزات شبکه زیاد باشد، اثر حفاظتی برقگیر برای آنها کاهش می یابد. در محل برقگیر، دامنه ولتاژهای تخلیه تا سطح حفاظت کاهش می یابد و سپس، در دو طرف آن و با افزایش تدریجی فاصله از محل برقگیر، فزونی می یابد.

✓ ولتاژ ظاهر شده (U_p) در ترمینال تجهیزات تحت حفاظت بر حسب $kV(\text{peak})$:

$$U_p = U_{res} + \frac{2 \times S \times X}{v}$$

در رابطه فوق، U_{res} ولتاژ باقیمانده بر حسب کیلوولت پیک، S شیب موج ولتاژ ورودی (بر حسب $kV/\mu s$)، X فاصله برقگیر و تجهیز مورد حفاظت (بر حسب متر) و v سرعت انتشار موج (بر حسب $m/\mu s$) است.

S یا شیب موج ولتاژ ورودی بستگی به سطح ایزوکرانیک منطقه، نحوه حفاظت از صاعقه خط (خصوصاً در نزدیکی پست)، مقاومت پایه برج ها و ... دارد. براساس استاندارد IEC، مقادیر $600 kV/\mu s$ و $1000 kV/\mu s$ به ترتیب، برای پست های ۲۳۰ و ۴۰۰ استفاده می شود.

✓ نکته: با استفاده از رابطه فوق می توان فاصله مجاز برقگیرها تا تجهیزات مورد حفاظت یا Protective Distance را محاسبه کرد (با این فرض که U_p از سطح استقامت عایقی تجهیزات بیشتر نشود).

❖ افت ولتاژ القایی در برقگیر

✓ با توجه به وجود اندوکتانس هادی برقگیر (L_c)، افت ولتاژی ناشی از این اندوکتانس در شرایط تخلیه وجود دارد. در محاسبات عملی، معمولاً اندوکتانس هادی برقگیر برابر $1.22 \mu H/m$ شیب جریان تخلیه (di/dt) برابر $5 kA/\mu s$ فرض می شود.

این ولتاژ در تعیین سطح حفاظتی برقگیر باید لحاظ شود.

$$\Rightarrow V = L_c \cdot \frac{di}{dt} = 1.22 \times 5 = 6.1 kV / m$$

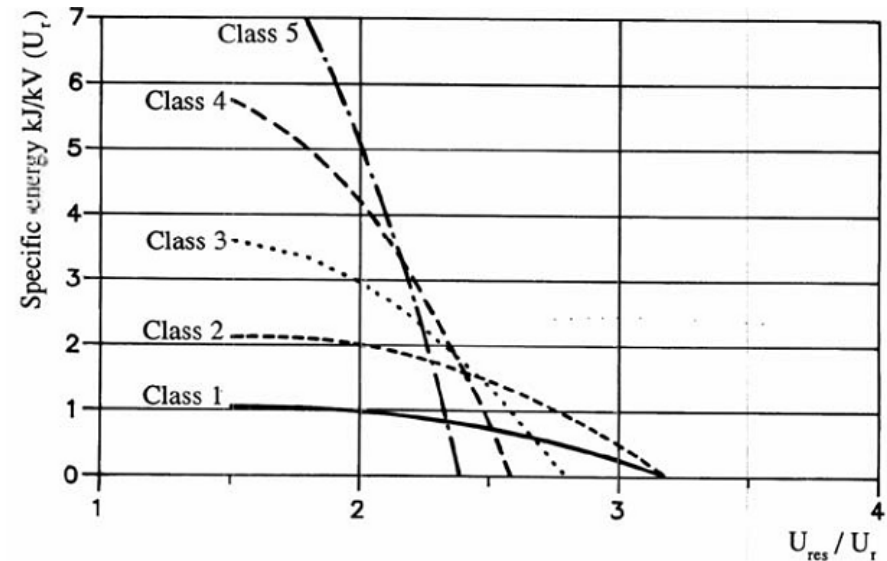
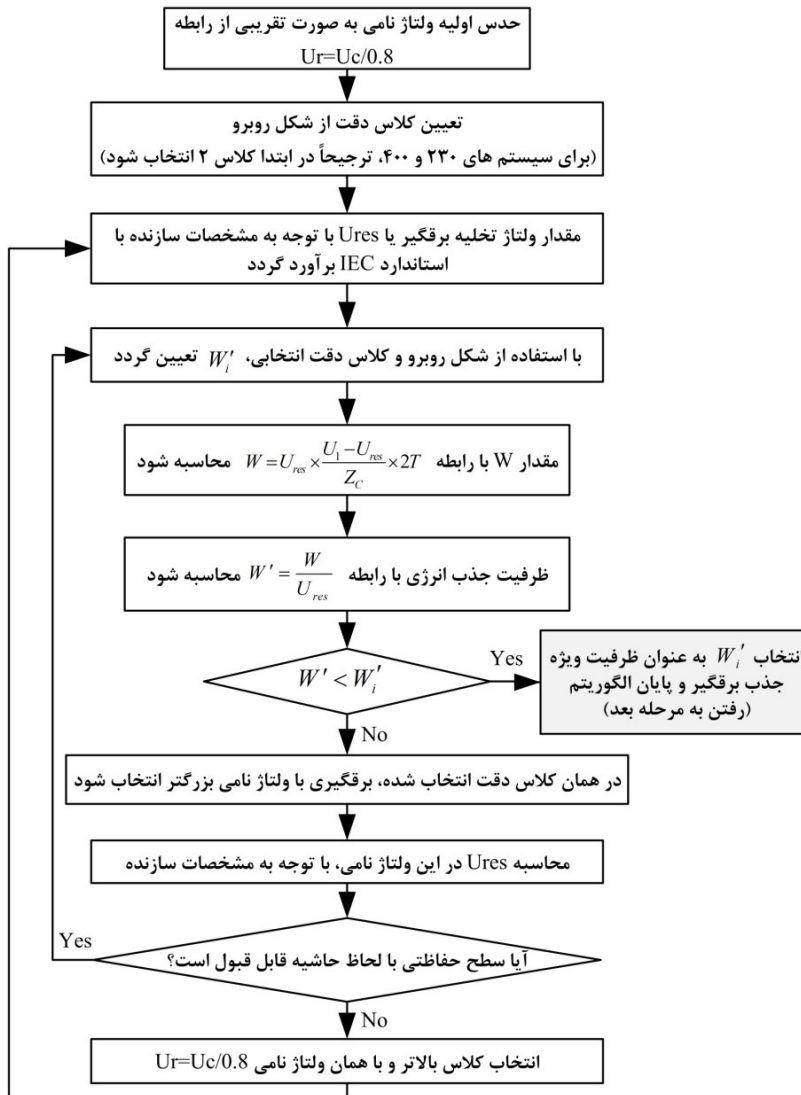
روش گام به گام در طراحی مشخصات برقیها

1. انتخاب ولتاژ کار دائم برقیگیر (Uc) $MCOV > 1.05 \times \frac{U_m}{\sqrt{3}}$

2. تعیین قابلیت جذب انرژی ویژه برقیگیر (W')

✓ این پارامتر در ارتباط با امواج کلیدزنی است. در صورتی که نتوان

تخمین مطلوبی برای آن زد، از الگوریتم زیر می توان استفاده کرد:

روش گام به گام در طراحی مشخصات برقیها

3. انتخاب ولتاژ نامی برقیگیر (U_r)

✓ با توجه به مقدار W بدست آمده از مرحله دوم (از الگوریتم و یا تخمین زده شده توسط طراح)، مراحل زیر برای انتخاب U_r باید طی شود:

○ ولتاژ نامی انتخاب شده در مرحله دوم همان $1.25MCOV$ است (چرا؟) و در این مرحله استفاده می شود.

$$TOV_E = C_E \times \frac{U_m}{\sqrt{3}}$$

○ با توجه به اتصالی فاز به زمین و ضریب C_E ، باید TOV_E محاسبه شود:

مدت زمان استمرار ولتاژ از روی مشخصات شبکه (سیستم زمین) و رله ها تعیین می گردد (به طور معمول، برای شبکه انتقال یک ثانیه و شبکه توزیع سه ثانیه)

○ سایر اضافه ولتاژهای موقت موجود در سیستم ($TOV_1, TOV_2, \dots, TOV_n$) به همراه زمان استمرار آنها شناسایی شود. به عنوان مثال، اگر یک خط طولانی متصل به یک نیروگاه باشد، اضافه ولتاژ TOV باید برای این حالت، براساس تنظیمات رله های اضافه ولتاژ و اضافه فرکانس ژنراتور، محاسبه شود.

○ ولتاژ نامی برقیگیر (که بزرگتر یا مساوی با اضافه ولتاژ موقت 1.0 ثانیه ای است)، براساس زمان استمرار (T_r) اضافه ولتاژها از رابطه زیر بدست می آید:

$$U_r \geq \max \left\{ 1.25MCOV, \frac{TOV_E}{T_{rE}}, \frac{TOV_1}{T_{r1}}, \dots, \frac{TOV_n}{T_{rn}} \right\}$$

4. کلاس دریچه اطمینان برقیگیر (Pressure Relief Class)

5. تعیین فاصله مجاز برقیگیر از تجهیزات مورد حفاظت

6. محاسبه افت ولتاژ القایی در هادی برقیگیر

روش گام به گام در طراحی مشخصات برقگیرها

- مثال: در یک پست 400kV، برقگیر مناسب در ورودی خطوط 400kV، با فرضیات زیر، تعیین کنید:
- ✓ طول بزرگترین خط 400kV وارد شده به پست برابر 300km با امپدانس موجی ۳۵۰ اهم؛
 - ✓ C_L برابر 1 و C_E برابر 1.4؛
 - ✓ مدت زمان مجاز استمرار اتصال کوتاه برابر یک ثانیه؛
 - ✓ ولتاژ تخلیه برقگیر $U_{res}=850kV$ ؛
 - ✓ پیک ولتاژ شارژ خط در حالت کلیدزنی برابر ۳ پریونیت؛

حل:

- ✓ در خط 400kV، $U_m=420kV$ است و کلاس تخلیه اولیه را برابر ۲ انتخاب می کنیم؛
- ✓ حدس اولیه ولتاژ نامی برقگیر:

$$U_r = \frac{U_c}{0.8} = \frac{1.05 \times \frac{U_m}{\sqrt{3}}}{0.8} = 318kV$$

- ✓ براساس جدول اسلاید ۲۰، نزدیکترین ولتاژ استاندارد به مقدار 318kV، 324kV است. بنابراین، U_{res} در مقابل موج سوئیچینگ برابر 712.8kV می باشد.

- ✓ براساس منحنی های کلاس تخلیه برقگیرها (شکل اسلاید ۲۳):

$$\frac{U_{res}}{U_r} = \frac{712.8}{324} = 2.2 \xrightarrow{\text{for "Class 2"}} W_i' = 1.9 \text{ kJ / kV}$$

روش گام به گام در طراحی مشخصات برقیها

ادامه حل:

✓ محاسبه ظرفیت جذب با رابطه موردنظر:

$$T_{(\mu s)} = \frac{l_{(km)}}{0.3} = \frac{300}{0.3} = 1000 \mu s, \quad U_1 = 3 pu = 3 \times \frac{420 \times \sqrt{2}}{\sqrt{3}} = 1029 kV$$

$$W' = \frac{U_{res} \cdot \frac{U_1 - U_{res}}{Z_C} \cdot 2T}{U_r} = \frac{712.8 \cdot \frac{1029 - 712.8}{350} \cdot 2000}{324} = 3.975 kJ / kV > W'_i$$

✓ با توجه به اینکه W' از مقدار مجاز آن یعنی W'_i بیشتر است، پس باید براساس جدول اسلاید ۲۰، U_r را افزایش داد. نزدیکترین ولتاژ استاندارد $342 kV$ است. در این مورد، برای حالت سوئیچینگ ولتاژ باقیمانده برابر $752.4 kV$ و برای حالت صاعقه، ولتاژ باقیمانده برابر $889 kV$ است. با توجه به اینکه ولتاژ باقیمانده حالت صاعقه از ولتاژ تخلیه برقیگر صورت مسئله بیشتر است، کلاس ۲ قابل قبول نیست.

✓ طراحی برای کلاس تخلیه ۳

✓ در کلاس تخلیه ۳، ۷ درصد از سطح ولتاژ حفاظتی برقیگر در مقابل موج صاعقه و ۴ درصد از سطح حفاظتی برقیگر در مقابل موج سوئیچینگ کاهش می یابد:

$$U_r = 324 kV \Rightarrow U_{res} = 0.96 \times 712.8 = 684.3 kV$$

$$\frac{U_{res}}{U_r} = \frac{684.3}{324} = 2.1 \xrightarrow{\text{for "Class 3"}} W'_i = 2.98 kJ / kV$$

✓ محاسبه ظرفیت جذب با رابطه:

$$W' = \frac{U_{res} \cdot \frac{U_1 - U_{res}}{Z_C} \cdot 2T}{U_r} = \frac{684.3 \times \frac{1029 - 684.3}{350} \times 2000}{324} = 4.16 kJ / kV > W'_i$$

روش گام به گام در طراحی مشخصات برقیها

ادامه حل:

✓ با توجه به اینکه W' از مقدار مجاز آن یعنی W'_i بیشتر است، پس باید U_r را افزایش داد. نزدیکترین ولتاژ استاندارد $342kV$ است. در این مورد، برای حالت سوئیچینگ ولتاژ باقیمانده برابر $752.4 \times 0.96 = 722.3kV$ و برای حالت صاعقه، ولتاژ باقیمانده برابر $889 \times 0.93 = 826.8kV$ است. با توجه به اینکه ولتاژ باقیمانده حالت صاعقه از ولتاژ تخلیه برقی صورت مسئله کمتر است، کلاس ۳ همچنان قابل قبول است:

$$\frac{U_{res}}{U_r} = \frac{722.3}{342} = 2.1 \xrightarrow{\text{for "Class 3"}} W'_i = 2.98 \text{ kJ / kV}$$

✓ محاسبه ظرفیت جذب با رابطه:

$$W' = \frac{722.3 \times \frac{1029 - 722.3}{350} \times 2000}{342} = 3.7 \text{ kJ / kV} > W'_i$$

✓ با توجه به اینکه W' از مقدار مجاز آن یعنی W'_i بیشتر است، پس باید U_r را افزایش داد. نزدیکترین ولتاژ استاندارد $360kV$ است. در این مورد، برای حالت سوئیچینگ ولتاژ باقیمانده برابر $792 \times 0.96 = 760.3kV$ و برای حالت صاعقه، ولتاژ باقیمانده برابر $936 \times 0.93 = 870.5kV$ است. با توجه به اینکه ولتاژ باقیمانده حالت صاعقه از ولتاژ تخلیه برقی صورت مسئله بیشتر است، کلاس ۳ قابل قبول نیست.

✓ طراحی برای کلاس تخلیه ۴:

$$U_r = 324kV \Rightarrow \begin{cases} U_{res} = 0.96 \times 0.96 \times 712.8 = 656.9kV & \text{for Switching} \\ U_{res} = 0.93 \times 0.93 \times 842 = 728.2kV & \text{for Lighting} \end{cases}$$

$$\frac{U_{res}}{U_r} = \frac{656.9}{324} = 2.027 \xrightarrow{\text{for "Class 4"}} W'_i = 4.2 \text{ kJ / kV}$$

روش گام به گام در طراحی مشخصات برقیها

ادامه حل:

$$W' = \frac{656.9 \times \frac{1029 - 656.9}{350} \times 2000}{324} = 4.31 \text{ kJ / kV} > W'_i$$

✓ محاسبه ظرفیت جذب با رابطه:

✓ با توجه به اینکه W' از مقدار مجاز آن یعنی W'_i بیشتر است، پس باید U_r را افزایش داد. نزدیکترین ولتاژ استاندارد 342 kV است. در این مورد، برای حالت سوئیچینگ ولتاژ باقیمانده برابر $752.4 \times 0.96 \times 0.96 = 693.4 \text{ kV}$ و برای حالت صاعقه، ولتاژ باقیمانده برابر $889 \times 0.93 \times 0.93 = 768.9 \text{ kV}$ است. با توجه به اینکه ولتاژ باقیمانده حالت صاعقه از ولتاژ تخلیه برقیگر صورت مسئله کمتر است، کلاس ۴ همچنان قابل قبول است:

$$\frac{U_{res}}{U_r} = \frac{693.4}{342} = 2.027 \xrightarrow{\text{for "Class 4"}} W'_i = 4.2 \text{ kJ / kV}$$

$$W' = \frac{693.4 \times \frac{1029 - 693.4}{350} \times 2000}{342} = 3.89 \text{ kJ / kV} < W'_i \quad OK$$

✓ پس برقیگر با کلاس تخلیه ۴ و ولتاژ نامی 342 kV انتخاب می گردد.

✓ از طرفی داریم:

$$U_r \geq \max \left\{ 1.25 MCOV, \frac{TOV_E}{T_{rE}}, 342 \text{ kV} \right\} = \max \left\{ 318 \text{ kV}, \frac{1.4 \times \frac{420}{\sqrt{3}}}{1}, 342 \text{ kV} \right\} = 342$$

✓ در نهایت ولتاژ نامی برقیگر همان 342 kV خواهد بود.